

Tárgy:	Budapest Területfejlesztési Konceptiója tervezetének szakmai véleményezése
Ügyintéző:	Nemesháziné/Berényi
Telefonszám/mellék:	+36 1 231-3173
Ügyirat száma:	5134/2/2014

SZAKMAI VÉLEMÉNY

Budapest Területfejlesztési Konceptiója

tervezetének minősítéséhez

Az önkormányzati véleményezésre megküldött Budapest Területfejlesztési Konceptiója (BTFK) tervezetével kapcsolatos szakmai véleményünk kialakítása során – a mintegy másfél-száz oldalnyi összefoglaló javaslat, valamint az ahhoz mellékelte terjedelmes alátámasztó dokumentáció alapján – elsődlegesen azt vizsgáltuk, hogy a Konceptió megfelel-e a főváros adottságaiból fakadó általános településfejlesztési követelményeknek, valamint hogy a tervezet miként viszonyul Újpest sajátosságaihoz, az Önkormányzat által 2008-ban elfogadott városfejlesztési koncepcióban megfogalmazott távlati célokhoz.

előzmények

Újpest városfejlesztési koncepciójának legfontosabb – a BTFK szempontjából releváns – céljai az alábbiakban foglalhatók össze.

- ➔ A városfejlesztés sajátos eszközeivel „reagálni kell” azokra a változásokra, melyek következtében Újpest települési súlypontja az elmúlt évtizedekben északi irányba szignifikánsan eltolódott. Ezt a tendenciát a településszerkezetet meghatározó infrastruktúra- és intézmény-hálózat átgondolt fejlesztésével „le kell követni”.
- ➔ Mind Agyalföld, mind Rákospalota irányába javítani kell a városrészek közötti „átjárhatóságot”, a közlekedési kommunikáció korszerű eszközökkel történő továbbfejlesztését.
- ➔ Értéknek tekintve meg kell őrizni Újpest területhasználati rendszerének sokszínűségét, az egymástól látszólag idegen rendeltetésű területek együtt-élését differenciált – szabályozási és fejlesztési – eszközökkel elő kell segíteni. Fenn kell tartani a lakóterületek változatosságát, ezt az eltérő adottságú területek „testre szabott” fejleszthetőségével, illetve önkorlátozó védelmével kell biztosítani.
- ➔ A hagyományos városközpont funkciógazdagító fejlesztésének folytatása mellett nagyobb súlyt kell helyezni Újpest központ-rendszerének továbbfejlesztésére, az önálló identitású szomszédsági egységek, illetve a „lineáris központok” városias „sűrűsödéseinek” kialakítására.
- ➔ A lehető legnagyobb mértékben meg kell őrizni Újpest hagyományos munkahelyi (ipari) területeit, az alul- illetve túl-hasznosított (barnamezős) területek fejlesztése során – a településszerkezeti szempontból indokolt esetek (a funkcióváltó területek) kivételével – előnyben kell részesíteni a gazdaság újraélesztését, a technológiai korszerűsítéssel együtt járó iparterületi rehabilitációt.
- ➔ A súlyos korlátozó tényezők ellenére jelentős mértékben javítani kell Újpest kapcsolatát a Dunával és a vízparti területekkel. Biztosítani kell a Váci út nyugati oldalán lévő területek – a város szerkezeti kapcsolatokhoz illeszkedő – átjárhatóságát, a vízpart gyalogos megközelíthetőségét, és ezzel összefüggésben a vízparti sport-turizmus és rekreáció feltételeit.

A BTFK céljainak értékelése

A Budapest Területfejlesztési Konceptiója tervezetében megfogalmazott távlati célok megfelelnek a korszerű településfejlesztési követelményeknek, illetve döntő mértékben az előzőekben röviden összegzett újpesti céloknak, ezért **az anyag elfogadása szakmai szempontból egyértelműen támogatható**. A Konceptió szerzői a javaslat véglegesítése során a feladat interdiszcipl-

náris jellegének megfelelően több, egymással szorosan összefüggő szempontot vettek figyelembe, a javaslatok indoklásai ezért – azzal együtt is, hogy egyes esetekben rávilágítanak az egymásnak ellentmondó érdekek okozta feszültségre – meggyőzőek. Sajnálatos ugyanakkor, hogy – a dokumentáció léptékéből adódóan – a szövegbe illesztett ábrák többnyire nehezen olvashatók, az egyes területekre vonatkozó részletek így alig értelmezhetőek. A dokumentáció digitális feldolgozása és közzététele – megfelelő felbontású grafikai megoldások mellett – ezt a hibát könnyen orvosolhatná.

A Konceptió Budapest fejlesztésének stratégiai céljait (specifikus célkitűzéseit) 9 pontba foglalja össze, melyek szinte mindegyike értelmezhető Újpest városfejlesztési céljaival összevetve. A fejlesztési és a stratégiai célkitűzésekkel összességében egyetértünk, de jelezzük, hogy a felsorolt célok csak kompromisszumok árán érhetőek el, mivel azok egy része egymással is szemben áll, sőt a célokon belül is felfedezhetőek ellentmondások.

1. Kezdeményező, együttműködő város- és térségfejlesztés

A város- és térségfejlesztés intézmény-rendszerének létrehozása és hatékony működtetése valóban fontos és támogatható elképzelés, különösen ha annak munkája elsődlegesen a szakmai és a társadalmi szereplőkre épül még akkor is, ha a stratégiai döntések értelemszerűen az állam, a főváros és a kerületek képviselői útján, (település)politikai megfontolásokat is figyelembe véve születnek. Ez különösen igaz abban az esetben, ha – mint azt a javaslat is tartalmazza – a szervezet (a pénzügyi, illetve a jogszabályi keretek megteremtésével) a végrehajtásban, a célok megvalósításában is közreműködnek. Alapvetően egyetértünk azzal is, hogy a létrehozandó szervezet feladata legyen a stratégiai célokkal kapcsolatban felmerülő érdekkellentétek kompromisszumok árán történő feloldása, a projektek súlyozása, valamint a prioritások meghatározása. E feladat vélhetően legnehezebb eleme a gazdasági szereplők és az önkormányzatok közötti esetleges viták – akár az önkormányzatokkal szemben történő – rendezése lesz, ami a döntéshozók felelősségét hatványozottan kiemeli. Egyetértünk végül azzal is, hogy ez a fejezet – például az értéktöbblet visszaforgatás, valamint a normatív városfejlesztési finanszírozás és az egységes menedzsment szemléletű fővárosi vagyongazdálkodás szükségességének felvetésével – viszonylag részletesen foglalkozik a gazdasági feltételekkel mind bevételi, mind kiadási oldalról.

2. Tudásalapú, versenyképes, innovatív és „zöld” gazdaság

A fejezetben megfogalmazott célok egyértelműen helyesek és támogathatók, ugyanakkor a napi gyakorlati tapasztalatok óva intenek a túlzott optimizmustól. Amíg ugyanis a gazdaság szereplői, a vállalkozók kevés gondot fordítanak (ha egyáltalán ...) a (munkahelyi) környezetre, hanem szinte kizárólag a legkisebb helyen, a legkisebb ráfordítással a legtöbb nyereség kitermelését tartják szem előtt, sőt sokszor még saját munkavállalói érdeküket sem veszik figyelembe a tiszta, egészséges és stressz mentes környezet kialakítására, addig az üdítő kivételektől eltekintve a valóban innovatív, „zöld” gazdaság kialakulása sajnos nem tekinthető közeli realitásnak. A helyes célok eléréséhez hozzájárulhat a differenciált, többszintű rendszer kialakítása, melyre már a vállalkozás alapításánál, a telep elhelyezésénél is szükség lenne. Hasonlóan fontos eszköz lehetne a jogszabályi környezet „finom hangolása”, például a TEÁOR szerint besoroláson túl (vagy helyett) a tevékenységek volumene és technológiája szerinti besorolás alkalmazásával. A tervezet több helyen is tartalmaz utalást a egyes rendeltetésű területekre, melyek Újpesten is jellemzőek. Egyetértünk a funkciók keveredésével és ezzel együtt a közlekedési utak csökkentésével (a „kompakt város” szemlélettel), ugyanakkor ez sem válhat általánossá, hiszen a kertvárosok nyugalma továbbra is biztosítani kell. E tekintetben szintén az egyedi megoldások lennének kívánatosak, vagyis az egyre nehezebben definiálható funkcionális differenciálás helyett a „testre szabott” feltételek átgondolt meghatározása. Végül a fejezet foglalkozik a turisztikával, mint gazdasági húzóágazattal, ami Újpest esetében különösen fontos fejlesztési „célterület” lehetne. E témában az Önkormányzat jelenleg is érintett a Tematikus Fejlesztési Program (TFP) munkacsoportokban való részvétellel, sőt a három benyújtott projekt-célunk közül kettő kifejezetten a Duna menti területek sport- és rekreációs célú közösségi használatának támogatására pályázik.

3. Partnerség – a jövő közös tervezése, összehangolt fejlesztések Budapesten és a várostérségben

A javaslatban megfogalmazott céllal, vagyis a többszintű partnerség elvével, valamint a különböző szintű együttműködés kereteinek differenciálásával egyetértünk. Mivel a dolgozat jellegénél fogva térségi – és nem települési – szintű fejlesztésekről szól, valóban fontos Budapest térségi szerepének és ebből adódó térségi funkcióinak meghatározása. A tervezet a többszintű partnerség kereteit helyesen csoportosítja (Budapest és a gazdasági térség viszonya, Budapest és Pest megye, Budapest külső kerületei és az agglomerációs települések, valamint a fővárosi kerületek és a fővárosi önkormányzat együttműködése), és ezekhez többnyire megfelelő kereteket határoz meg. Újpest szempontjából természetesen az utóbbi két reláció a legfontosabb, jóllehet az agglomerációs térséggel való kapcsolat tekintetében a fejlesztési (közlekedési, közműellátási, környezetvédelmi, ...) feladatok – a BTFK léptékében – elsősorban a fővárosi önkormányzatnál jelentkeznek. Álláspontunk szerint ugyanakkor téves az az állítás, mely szerint „Budapest összehangolt módon történő fejlesztését, a fővárosi szintű várospolitikai irányok kijelölését megnehezíti a kétszintű önkormányzati rendszer”. Noha e tekintetben a rendszerváltás óta időről időre felmerül a főváros önkormányzati rendszere felülvizsgálatának igénye, de a szakmai tapasztalatok azt mutatják, hogy egyrészt a jelenlegi rendszerben is lehetőség lenne a főváros és a kerületek jobb és hatékonyabb együttműködésére, másrészt a kétségtelenül kimutatható ellentmondások nem azonos módon és súllyal jelentkeznek a belső városrészek, valamint az átmeneti zóna és peremkerületek esetében. Az mindenesetre egyértelműnek látszik, hogy a struktúra esetleges felülvizsgálata és korrekciója esetén a teljes mértékben centralizált főváros, és ezzel együtt a sokat emlegetett Fővárosi Közmunka Tanács rehabilitálása nem tekinthető reális alternatívának.

4. A nemzetközi szerepkör erősítése a térségi pozíció kihasználásával

A nemzetközi szerepkör erősítésének szándéka alapvetően helyes, és ezt a célt jól szolgálják a Konceptióban felsorolt együttműködési formák. Újpest e tekintetben önálló szereplőként nem értelmezhető, egyedül a Duna stratégia első prioritása – vagyis a Duna régió összekapcsolódása a többi régióval – kapcsolható össze a vízparti területeink jövőbeni fejlesztésével. Ezen belül Újpest lehetőségei elsősorban a vízi közlekedés fejlesztésével, valamint a vízi turizmus, a sport- és rekreációs területek biztosításával aknázhatók ki.

5. Hatékony városszerkezet – kompakt város

A BTFK Újpest szempontjából legközvetlenebbül értelmezhető fejezete a területfelhasználás hatékony szerkezetével, és a kompakt város kialakításával foglalkozik. Egyértelműen látható, hogy a Konceptióban megfogalmazott célok lényegében teljesen egybevágóak az előzményekben kiemelt újpesti jövőképpel. Ez azt jelenti, hogy amit a BTFK a főváros egészére nézvést lényeges követelményként definiál (például a Budapest sokszínűségében rejlő értékek megőrzése), az „kicsiben” igaz Újpest egyes városrészeinek terveire is. A hatékony város koncepciója egyben a „kis távolságok városa” elv alkalmazását is jelenti, ami ugyancsak szinkronban van Újpest városfejlesztési céljaival. Ez praktikusán a lakó- és a munkahelyi területek vegyességét jelenti, ami Újpesten döntően a 4. számú városszerkezeti egység területén tekinthető dominánsnak. A jóváhagyás előtt álló újpesti városrendezési szabályzat (UKV Sz) ezt az elvet következetesen érvényesíti.

Ugyancsak fontos és támogatható cél a differenciált központrendszer létrehozása, mely Újpest esetében is különösen fontos lenne, mivel kétségtelen, hogy e szempontból Újpest egyelőre központ-hiányos, illetve központ-rendszere még kifejtetlen és „külpontos”. Ezt a problémát sajnos a készülő fővárosi települészerkezeti terv sem kezeli kellő következetességgel. A BTFK léptékében természetesen a központ-rendszer (mint olyan) csak egy bizonyos mélységig értelmezhető, ezért nyilvánvaló, hogy a fővárosi koncepció „repülési magasságából” nem észlelhető részletek – például a szomszédsági egység szintű „központok” (inkább csak városias sűrűsödések) – már csak településfejlesztési-, illetve -rendezési eszközökkel, a kerületi önkormányzatok terveiben oldhatók meg. E helyen ki kell emelni, hogy a BTFK több helyen is említést tesz az intermodális közlekedési csomópontokról és azok központképző szerepéről. Noha kétségtelen, hogy ezek az eszközváltó helyszínek valóban vonzóak

lehetnek a városfejlesztés szereplői számára, de a közlekedési kapcsolatok intermodalitása álláspontunk szerint nem szükségszerűen jelenti a „városi” funkciók egyidejű koncentrációjának igényét még akkor sem, ha ezek a helyszínek valóban alkalmasak az intenzívebb beépítések számára. Újpest esetében ekként tévedésnek tartjuk, hogy a Konceptió – annak ellenére, hogy ezzel a javaslattal annak idején sem Újpest, sem a XIII. kerület nem értett egyet – egyedül az Újpest-Városkapu térségét definiálja intermodális központként, és említést sem tesz a káposztásmegyeri intermodális csomópontról és környezetéről, holott ez a helyszín kiváló példa a szomszédos kerületek városfejlesztési és településrendezési együttműködésére.

A Dunával együtt élő város koncepcióját üdvözlendőnek és támogatandónak tartjuk már csak azért is, mert ez az újpesti városfejlesztési koncepciónak is kiemelt célja. Egyetértünk azal is, hogy csökkenteni kell a nehezen, vagy egyáltalán nem megközelíthető Duna partok hosszát. Ezt a célt tartotta szem előtt az ugyancsak jóváhagyás előtt álló 8. számú városszerkezeti egység KSZT, mely több ponton is kapcsolatot biztosít a városi területek és a Duna-part között. Mivel sajnos ennek jogszabályi és műszaki-szakmai feltételei egyelőre nem adóttak, sem a készülő TSZT-ben, sem az UKVSZ-ben nem szerepel(het) a „Duna-park” projekt néven benyújtott TFP-javaslatunk, de hosszabb távon reális esélye lehet egy hosszabb újpesti partszakasz publikus használatát biztosító fejlesztésnek, amennyiben a Fővárosi Vízművekkel és a Fővárosi Önkormányzattal ennek feltételeit illetően megállapodás születhet. Álláspontunk szerint ez a megoldás maradéktalanul megfelelne a „Budapest 2030” koncepcióban megfogalmazott és elfogadott jövőképnek is.

Az értékvédelem témakörében a BTFK komplex szemléletet képvisel, amivel messzemenően egyetértünk. Tény ugyanis, hogy az „érték-védelem” feladata nem szűkíthető az egyes értékes épületek megőrzésére és értékőrző fejlesztésére, a főváros szempontjából hasonló súllyal kell kezelni a városszerkezeti-városképi szempontból védendő területeket, valamint a komplex városrehabilitációra szoruló térségeket (ezen belül a paneles lakóterületeket) is. Ezzel a céllal ugyancsak egyetértünk, hiszen Újpest Önkormányzata már a '90-es években súlyt helyezett mind a településszerkezet védelmére, mind a lakótelepi rehabilitációra. Elég csak megemlíteni a hatályos építészeti értékvédelmi rendeletünket megalapozó városszerkezeti kutatást, valamint az azóta már sajnos nem alkalmazható 2. számú városszerkezeti egység részletes rendezési tervét, mely Újpest „belvárosi” lakótelepeinek rekonstrukciójára adott értékes megoldásokat. Jogos és időszerű felvetésnek tarjuk végül az értékvédelmi támogatási rendszer megújítására vonatkozó – például az adórendszerbe épített kedvezményekre vonatkozó – javaslatot, mivel egyértelmű, hogy a jelenlegi támogatási rendszer sem strukturálisan, sem a felhasználható források nagyságrendjét illetően nem alkalmas a hatékony értékvédelem megvalósítására.

6. A környezeti erőforrások védelme és fenntartható használata, a természeti értékek és a táji örökség megőrzése

Az e fejezetben megfogalmazott célokkal kivétel nélkül egyetértünk, ugyanakkor megjegyezzük, hogy azok elérése számos esetben más, ugyancsak fontos célokkal ütközik, vagyis kompromisszumos megoldásokra lenne szükség. Egyes területeken (például a víz- és energia-takarékosság esetében) a cél elérése felvilágosítással, oktatással bizonyos mértékig megoldható, bár ezekben az esetekben is szükség van anyagi ráfordításra (például az elavult hálózatok cseréjéhez). Az önkormányzatok ugyanakkor szabályozási eszközökkel is hozzájárulhatnak a cél eléréséhez, mint ahogy az UKVSZ tervezete konkrét előírásokat tartalmaz a csapadékvíz-tározásra és felhasználásra vonatkozóan.

A Konceptió kiemelten kezeli az erdőtelepítés szükségességét, és ezért az erdőszültséget 5 %kal növelni javasolja, ami végső soron üdvözlendő. Sajnálatos ugyanakkor, hogy miközben a fővárosi településrendezési eszközök – és ezekre építve a kerületi tervek is – jelentős nagyságú erdőterületi fejlesztéssel számolnak, addig tény, hogy a „papíron” erdőnek tervezett területek jelentős része parlagon heverő magánterület, vagyis az amúgy helyes cél elérése érdekében elsőként a tulajdonviszonyok rendezése lenne szükséges.

Az élő vízfolyások revitalizációja ugyancsak támogatandó, de sajnálatos tapasztalatunk szerint ez a cél sok esetben éppen az amúgy hasonlóan fontos közérdeket képviselő árvízvé-

delmi hatóság az „ellenlábás”. Újpest esetébe többször felvetettük ugyanis a Szilas-patak medrének természetközeli állapotban történő revitalizációját, mellyel azonban a szakhatóság a mederpart fenntartásával kapcsolatos kötelezettsége miatt, árvízvédelmi okokra hivatkozva nem értett egyet. E tekintetben valószínűleg egységes szellemű, kompromisszumos megoldásra és fővárosi szintű döntésre vagy koordinációra lenne szükség már csak azért is, mert a következő években az árvízvédelemnek prioritása van. Végül – és itt célszerű vissza-kapcsolni a Duna menti területek rekreációs célú publikus használatának igényére – a vízgazdálkodást tekintve is stratégiai döntésekre van szükség a vízkutak számának csökkentését illetően, hiszen Budapest vízellátásának biztosítása hasonlóan fontos összárosi közérdek.

7. Budapest komplex szerepkörének megfelelő közlekedési rendszer megteremtése

A közlekedési rendszer fejlesztésére vonatkozó javaslattal – az intermodális csomópont kijelölése kivételével – egyetértünk. Újpest számára különösen fontos, hogy az anyag a tervezett gyorsvasúti hálózat tervezett elemei között mind a Budapest-Vác vasútvonalat, mind az M3 metró-vonal Káposztásmegyerig meghosszabbított szakaszát tartalmazza. Elmondható, hogy egyes vitatott részletek (például a Duna sor meghosszabbítása) kivételével a BTFK közlekedési javaslatai összhangban vannak az Önkormányzat 2008-ban elfogadott közlekedési rendszertervének tartalmával. Elfogadva a P+R és a B+R parkolók rendszer kiépítésére vonatkozó céllal megjegyezzük, hogy a részleteket illetően további – a főváros és a kerületek együttműködését feltételező – vizsgálatokra van szükség. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül az a tény, hogy a legforgalmasabb, és ekként P+R és B+R parkolók létesítését igénylő útvonalak, illetve azok csomópontjai melletti területek egyben a városfejlesztésnek is kiemelt célterületei, ezért minden ilyen helyen mérlegelni kell a többszintes parkoló-építmények létesítésének feltételeit is.

8. Befogadó, támogató, aktív társadalom

A Konceptió szerint Budapest népesség-csökkenése megállt, és bár a főváros és agglomerációjának együttes népessége növekszik, a budapesti lakosságszám szinten tartását, esetleges növekedését az itt élők reprodukciója már nem tudja biztosítani. A probléma orvoslására felvetett megoldás – nevezetesen a belső és külső migráció támogatása – szakmai szempontból nem értelmezhető, a szükséges döntéseket megalapozandó valószínűleg további társadalomtudományi vizsgálatok szükségesek. A diszkriminációval szembeni társadalmi fellépés szükségességével egyetértünk, mint ahogy fontosnak tartjuk a helyi közösségek erősítését, az együttműködés támogatását is. Ez utóbbi körben Újpest Önkormányzata különösen sokat tett az utóbbi időben mind a közösségi terek fejlesztésében, mind a kedvező visszhangra talált városi kulturális- és sport-rendezvények szervezésében. Az elvándorlás mérséklése önkormányzati eszközökkel – például a lakásépítés és a munkahelyi fejlesztések szabályozási eszközökkel történő támogatásával – csak közvetetten befolyásolható, de a vonzó feltételek megteremtése egyértelműen az elvándorlás ellen ható tényező.

Budapest intézményhálózata – az egyes területeken belüli szórástól eltekintve – általában elegendő mértékben kiépített, ugyanakkor (mint az a bevezetőben is szerepel) a városi súlypontok átrendeződése az ellátó intézmények tekintetében további fejlesztéseket tesz szükségessé. A Konceptió helyesen veti fel annak igényét, hogy a változó igényekhez rugalmasabban alkalmazkodni képes intézmények létesítésével lenne célszerű reagálni. A sportterületek növelésére vonatkozó javaslattal egyetértünk, bár az anyag valószínűleg jogal veti fel ezzel kapcsolatban a finanszírozás kérdését. Összességében tisztán kell látni, hogy a befogadó, aktív társadalom kialakulása elengedhetetlenné teszi mindazon magisztrális szolgáltatások színvonalas fejlesztését és fenntartását, melyekkel szemben a gazdaságossági kérdések nem, vagy nem a hagyományos módon értelmezendők. Példaként említhető az Óceán-árok u. és a Megyeri út kereszteződésénél a korábbi tervekben kijelölt, kifejezetten magisztrális szolgáltatásokra (tűzoltó-, mentő- és rendőrségi bázis létesítésére) fenntartott terület, melynek beépítésére annak ellenére nem került sor, hogy Újpest lakóterületi súlypontja Káposztásmegyer beépülésével oly mértékben tolodott el északi irányba, hogy az érintett területek ellátását az említett „szolgáltató” szervezetek meglévő létesítményei az elvárt színvonalon már nem tudják biztosítani.

9. Rugalmas és korszerű lakásstruktúra kialakítása

A lakásstruktúrára vonatkozó megállapításokkal egyetértünk. Aligha vitatható, hogy a rendszerváltást megelőző időben kezdődött lakás-privatizáció a főváros lakásállományát tekintve számos negatív következménnyel is járt, elsősorban a bérlakás-állomány nemzetközi összehasonlításban is rendkívül alacsony arányát illetően. A problémát tetézi a megmaradt bérlakás-állomány kedvezőtlen összetétele és elhelyezkedése éppúgy, mint a privatizált lakások esetében felhalmozott felújítási „tartozás”, valamint hogy a főleg nyugdíjas korosztály tulajdonosai objektív okok miatt nem képesek az épületek elvárt színvonalú fenntartására, illetve felújítására. Újpest esetében az említett gondok csak részben jelentkeznek, és általánosságban is elmondható, hogy a lakás-struktúra mind területi differenciáltságát, mind a fejlesztési lehetőségeket illetően kedvező kínálatot biztosít szinte minden városias-kertvárosias életforma számára.

A BTFK önálló fejezetben foglalja össze a területfelhasználás alapelveit, és azokat az Országos Területfejlesztési Konceptióval összhangban határozza meg. A Konceptióban felsorolt 13 alapelvvel összességében egyetértünk, ugyanakkor megjegyezzük, hogy bár az egyes alapelvek a főváros egészére ugyan elfogadhatóak és támogathatók, de azokat a fővárosi kerületekre vonatkozóan differenciáltan kell(ene) meghatározni és alkalmazni.

Végezetül nem hagyható szó nélkül, hogy a Konceptió deklaráltan két városi térség átalakulását preferálja, nevezetesen a Duna menti, valamint az átmeneti zónát. Újpest ekként részben érintett, ami reményt ad arra, hogy a célok helyes megfogalmazásán túl azok elérésére is nagyobb esélyünk lesz a konkrét fejlesztési programok, projektek kidolgozása során.

Összességében megállapítható, hogy – bár bizonyos részletek további elemzést igényelnek – **Budapest Területfejlesztési Konceptiója** kellően átgondolt, megfelelően részletes, áttekinthető és értelmezhető anyag. A Konceptió **minden lényeges elemet tekintve összhangban van az Újpesti Önkormányzat által elfogadott városfejlesztési koncepcióval, így javasoljuk támogatását.**

Újpest, 2014. május 22.

Berényi András
főépítész